

«Οι φαρμακευτικές είναι εύκολος στόχος»

Ο διευθύνων σύμβουλος της GENESIS Pharma Κωνσταντίνος Ευριπίδης μιλά για τα χρέη του Δημοσίου που έχουν οδηγήσει σε ασφυξία την αγορά

■ Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ δέχεται έντονα τους κλυδωνισμούς της μεγαλύτερης κρίσης που έχει περάσει το σύστημα υγείας στη χώρα μας. Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις οδηγούνται σε ασφυξία, με το Δημόσιο να αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του και να πληρώσει τις οφειλές του. Ο διευθύνων σύμβουλος της ελληνικής φαρμακευτικής εταιρείας GENESIS Pharma Κωνσταντίνος Ευριπίδης ανέλαβε πρόσφατα καθήκοντα αντιπροέδρου στον Σύνδεσμο Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας, με αρμοδιότητα επί των ομολόγων και των χρεών του Δημοσίου.

Πρόκειται για δύο από τα κρισιμότερα ζητήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν σήμερα όλες οι φαρμακευτικές εταιρείες, καθώς όπως μας αναφέρει, απειλούν σοβαρά τη βιωσιμότητα επιχειρήσεων που ήταν παραδοσιακά υγιείς και αποτέλεσαν πηγή για την απορόληση και τις επενδύσεις.

Η συγκεκριμένη αρμοδιότητα δεν προέκυψε τυχαία, καθώς η GENESIS Pharma πλήττεται περισσότερο από κάθε άλλη εταιρεία του κλάδου από το μολόγα και τα χρέη. Κι αυτό γιατί τα προϊόντα της είναι κυρίως νοσοκομειακά και υψηλής αξίας, λόγω του ότι είναι πρωτότυπα βιοτεχνολογικά φάρμακα για σύνθετες, δύσκολα αντιμετωπίσιμες ή και χρόνιες παθήσεις.

«Δεν υπάρχει κλάδος, εταιρεία ή εργαζόμενος στην υγεία σήμερα που δεν βρίσκεται στη δίνη της έκρυθμης κατάστασης που έχει δημιουργηθεί και η οποία έχει φτάσει σε τέτοια σημεία πλέον που δυστυχώς επηρεάζει εκατοντάδες χιλιάδες ασθενείς, παραλύοντας την περίθαλψη», μας λέει.

Όλα όσα ζούμε το τελευταίο δίμηνο δεν εκπλήσσουν τους ανθρώπους του κλάδου, όπως αναφέρει, καθώς είναι αποτέλεσμα χρόνιων και γνωστών προβλημάτων, τα οποία είτε δεν αντιμετωπίστηκαν ποτέ είτε αντιμετωπίστηκαν πρόχειρα και χωρίς συντονισμό, υπό την ηγεσία της κρίσης και των δεσμεύσεων του μνημονίου, με μοναδικό στόχο την άμεση μείωση των δαπανών για την υγεία, χωρίς να υπολογίζονται παράμετροι όπως η πρόσκοπη περιθαλψία των ασθενών ή η κατάσταση των εταιρειών και των εργαζομένων του κλάδου.

Μείγμα πολιτικής

Σύμφωνα με τον Κ. Ευριπίδη, απαιτείται ένα μείγμα άμεσης και μακροπρόθεσμης πολιτικής υγείας προκειμένου να εξομαλυνθούν τα πράγματα. «Χρειάζονται επείγουσες λύσεις, ώστε κατ' αρχάς να "κρατηθεί στη ζωή ο ασθενής", αλλά ταυτόχρονα είναι αναγκαίος ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, ώστε να καταφέρουμε επιτέλους να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονο σύστημα περιβαλτικής υψηλών προδιαγραφών για τους Έλληνες ασθενείς και ένα σταθερό πλαίσιο για τις εταιρείες του κλάδου της υγείας, που μπορούν να συνεισφέρουν πολλά στην ανάπτυξη, την καινοτομία, την έρευνα», αναφέρει.

Σχετικά με την έκταση του προβλήματος, επισημαίνει: «Τα τελευταία πέντε χρόνια οι φαρμακευτικές εταιρείες επιδοτούν κυριολεκτικά τα νοσοκομεία και τους ασφαλιστικούς φορείς και

ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ
«Οι φαρμακευτικές εταιρείες επιδοτούν κυριολεκτικά τα νοσοκομεία»

«Θέλουμε διάλογο»

ΟΠΩΣ ΕΞΗΓΕΙ ο διευθύνων σύμβουλος της ελληνικής φαρμακευτικής εταιρείας GENESIS Pharma Κωνσταντίνος Ευριπίδης, οι φαρμακευτικές εταιρείες, μέσω του συνδέσμου τους, επιδιώκουν έναν ανοιχτό, δημιουργικό διάλογο με τη νέα κυβέρνηση, ελπίζοντας στην εξεύρεση «πυροσβεστικών» λύσεων αλλά και στη διαμόρφωση μιας μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την υιοθέτηση σύγχρονων πρακτικών για το φάρμακο στην Ελλάδα και τη συνολική αναμόρφωση της δημόσιας υγείας προς όφελος των ασθενών.

πληρώνονται μετά από ένα και δύο χρόνια με μεγάλες εκπτώσεις. Σήμερα βρισκόμαστε κυριολεκτικά σε ασφυξία, καθώς, παρά τις όποιες διαβεβαιώσεις για σταδιακή εξομάλυνση των αποπληρωμών, τα προβλήματα όχι απλά παραμένουν τα ίδια, αλλά αυξάνονται. Ειδικά για τις ελληνικές εταιρείες, που δεν έχουν την υποστήριξη της μητρικής εταιρείας, το θέμα της ρευστότητας είναι τεράστιο, ενώ το χρηματοοικονομικό κόστος του δανεισμού τους από τις τράπεζες έχει αυξηθεί δραματικά. Οι επιχειρήσεις σήμερα αδυνατούν πλέον να συντηρήσουν κεφαλαιακά τις καθυστερημένες πληρωμές του Δημοσίου. Τα χρέη για τις πωλήσεις του 2011 και του 2012 φθάνουν στα τέλη του πρώτου τριμήνου του 2012 στο 1,2 δισ. ευρώ.

Αν πάμε πιο πίσω, για τις πωλήσεις των ετών 2008-2009 οι φαρμακευτικές εταιρείες πληρώθηκαν με ομολόγα, το κομμάτι των οποίων υπερβαίνει το 1 δισ. ευρώ, παρά τις διαβεβαιώσεις πως δεν θα συμπεριληφθούν στο PSI, καθώς δεν αποτελούσαν επενδυτική επιλογή μας, αλλά τρόπο αποπληρωμής χρεών. Το συνολικό κόστος για τις εταιρείες από την απομείωση των ομολόγων τους και από χρηματοοικονομικά κόστη φτάνει για τις πωλήσεις των ετών 2008 και 2009 το 110% έως 120% των πωλήσεων. Οι φαρμακευτικές εταιρείες είναι, δυστυχώς, ο εύκολος στόχος. Η μείωση των δαπανών πέρασε κυρίως μέσα από το φάρμακο, το οποίο είναι μόλις το 20% των συνολικών δαπανών υγείας. Εμείς αναγνωρίσαμε την άμεση

«Οι επιχειρήσεις αδυνατούν να συντηρήσουν τις καθυστερημένες πληρωμές του Δημοσίου»

ανάγκη για μείωση των δαπανών, δεχθήκαμε πολύ μεγάλες οριζόντιες μειώσεις τιμών και σημαντικές εκπτώσεις, με αποτέλεσμα ο φαρμακευτικός κλάδος να έχει σήμερα τη μεγαλύτερη συμβολή στον περιορισμό των δαπανών, με μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης πάνω από 2 δισ. ευρώ.

Εκσυγχρονισμός

Από την άλλη, ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της δημόσιας υγείας και το σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, που εδώ και χρόνια ζητούμε ως ΣΦΕΕ -καθώς είναι βασικά στοιχεία για τη διαφάνεια και τον εξορθολογισμό- αντιμετωπίζονται με πολύ μεγάλη προχειρότητα και πολύ μεγάλες καθυστερήσεις.

Αυτό που χρειάζεται άμεσα να γίνει, κατά τον Κ. Ευριπίδη, είναι να προχωρήσει το ταχύτερο από τη νέα κυβέρνηση η εξόφληση των οφειλών του κράτους προς τους ιδιώτες, όπως προβλέπεται από το δεύτερο επικαιροποιημένο μνημόνιο, και να συμπεριληφθούν οι φαρμακευτικές εταιρείες σε πρόγραμμα εξόφλησης 60 έως 90 ημερών, όπως ορίζει και ο νόμος. Σε αντίθετη περίπτωση, δεν αποκλείει τη συρρίκνωση του κλάδου, που σήμερα απασχολεί χιλιάδες εργαζόμενους, πραγματοποιεί σημαντικές εξογαγωγές και επενδύει στην έρευνα παρά τις αντίθετες συνθήκες.

Προτείνει επίσης σειρά άλλων λύσεων, όπως η σταδιακή αποπληρωμή των χρεών του 2012, ώστε να αποτραπεί η συσσώρευση νέου χρέους, αλλά και η επέκταση του συμψηφισμού των χρεών των νοσοκομείων με απαιτήσεις του κράτους προς τις φαρμακευτικές εταιρείες, όπως για παράδειγμα, από βεβαιωμένους φόρους ή για την πληρωμή rebate.